



ת"פ 13268/09/15 - מדינת ישראל ואח'... נגד ניסים פינס, שמעון בלולו, חניתה פינס - נדונה, ש.י.ג. גן רוח בע"מ, יאיר ביטון - נדון, ואח'...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 13268-09-15 מדינת ישראל נ' פינס ואח'

7.3.22

ד אדר ב תשפ"ב

בפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. ניסים פינס
2. שמעון בלולו
3. חניתה פינס - נדונה
4. ש.י.ג. גן רוח בע"מ
5. יאיר ביטון - נדון
6. ב. יאיר חברה קבלנית לעבודות בניה 1988 בע"מ - נדונה
7. א.א.ג. חשמל בע"מ - נדונה
8. נפתלי פרץ - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עפרה קרמני ועו"ד יונתן טל

נאשם 1 וב"כ עו"ד עדי ברקאי

נאשם 2 וב"כ נאשמים 2 ו- 4 עו"ד ערן ערבה ועו"ד תמיר סננס

גזר דין

(בעניינם של נאשמים 1, 2 ו-4)

מבוא

1. ביום 10.8.21 ניתנה הכרעת דין בעניינם של נאשמים 1, 2 ו-4 (להלן: "הנאשמים"), לפיה הורשעו בחלק מהעבירות נושא האישום וזוכו מחלק אחר.

2. אסקור בקצרה את סיפור המעשה שבכתב האישום, לשם הבנת הרקע. בהמשך אפרט במה הורשעו הנאשמים.

3. על פי עובדות כתב האישום, קשרו הנאשמים קשר עם נאשם 5 (להלן: "ביטון") ואדם נוסף בשם יצחק אברג'יל (להלן: "אברג'יל"), שהוא על פי הנתען ראש ארגון פשיעה ומחולל הקשר הפלילי, למטרת הוצאת כספים במרמה מחברה ציבורית העוסקת ביזמות נדל"ן, היא נאשמת 6 (להלן: "ב. יאיר") והעברתם לאברג'יל. זאת עשו באמצעות הקמת חברה בע"מ, היא נאשמת 4 (להלן: "גן-רווח"), שנחזתה להיות חברה קבלנית בבעלות בלולו, אך בפועל הייתה בבעלותם המשותפת של בלולו, פינס ואברג'יל. במסגרת הקשר שכרה ב. יאיר באמצעות מנהלה יאיר ביטון, את שירותיה של גן-רווח כקבלן משנה לבניית מיזמי בניה באילת. גן-רווח ביצעה חלק



מהעבודות וקיבלה במסגרת הקשר תשלומי יתר. חלק מכספי התמורה הועבר שלא כדין לאברג'יל ומקורביו. תוך כדי כך ביצעו הקושרים עבירות נוספות, בהן היו מעורבים נאשמים נוספים.

4. חילקתי את השתלשלות העניינים בכתב האישום **לשני אירועי משנה** נפרדים. **האירוע הראשון**, הקשר הפלילי בין ביטון לבין הקושרים האחרים, לפיו תקבל חברה בבעלותם במרמה, חוזי בניה מב. יאיר. בהמשך יועברו אליה מב. יאיר תשלומי יתר שאינם נדרשים לבניה, לשימוש אברג'יל. **האירוע השני**, מערכת היחסים בין אנשי גן-רווה לבין אברג'יל, הכספים וטובות ההנאה שקיבל אברג'יל מגן-רווה.

5. בסופו של יום הגעתי למסקנה כי **האירוע הראשון**, דהיינו, הקשר הפלילי בין יאיר ביטון לאחרים, במסגרתו אמור היה ביטון לגרום לגן-רווה לקבל במרמה חוזי בניה מב. יאיר ובהמשך תשלומי יתר שאינם נדרשים לבניה, לשימוש אברג'יל ומקורביו - **לא הוכח**. על כן זוכו כל המעורבים מעבירת הקשר והעבירות הנלוות, מה שהוביל לזיכוי מלא של ביטון.

6. **לצד זאת קבעתי כי האירוע השני** שעסק במערכת היחסים בין אנשי גן-רווה לבין אברג'יל, הכספים וטובות ההנאה שקיבל אברג'יל מגן-רווה - **כן הוכח**.

7. קבעתי כי מעמדו של אברג'יל בגן-רווה היה מעמד של **בעל שליטה ונהנה**, גם אם לא ניתן היה להגדירו פורמאלית כבעלים-שותף. לפיכך, מאחר ובלולו נמנע מלמסור את שמו של אברג'יל כנהנה נוסף בחשבונות גן-רווה, יוצא שמסר מידע כוזב לבנקים. קבעתי כי פינס לא היה בעלים בגן-רווה.

8. קיבלתי בחלקן את טענות המאשימה, לפיהן הועברו כספים לאברג'יל ולאנשיו מגן-רווה במספר אפיקים. **הראשון** והעיקרי, כספי כרססת חובה וזכות (להלן: "החוז") של פינס (1.4 מיליון ₪ מתוך 1.6 מיליון ₪ שנרשמו בספרי גן-רווה כהלוואה פרטית לפינס), באמצעותם מומנו בין היתר, הוצאות שכירת כלי רכב לו ולאנשיו (החלק ששולם במזומן), הגנה משפטית לאברג'יל וחבריו, תשלומי "קנטיונה", עיתונים וספרים שהועברו לחו"ל עת שהה שם בכלא והוצאות מגורים ומחיה של בני משפחתו בישראל. **השני**, רישום טובות הנאה של אברג'יל כהוצאות גן-רווה כולל חכירה של ג'יפ יוקרתי לרעייתו, תשלום עבור טלפון נייד, תשלום עבור פוליסת ביטוח שנתית לביתו ושכירת כלי רכב למקורביו (החלק שנרשם כהוצאה אצל גן-רווה בתקופה בה שולמו דמי שכירות כלי הרכב בהוראת קבע מחשבונה).

9. לפינס יוחסו בנוסף גם סכומי כסף שנטל לכיסו מתוך תשלומים של גן-רווה לפועלים סינים שעבדו באתר (האירוע נושא האישום הרביעי). נקבע כי מדובר בהכנסה שלו בשנות המס 2009 - 2011, שהושמטה מהדו"חות שלו.

10. קבעתי כי לבד מעצם משיכת הכספים לטובת אברג'יל ומקורביו שלא לצרכיה של גן-רווה, לא הוכח שהמשיכות עלולות היו לפגוע ביכולת גן-רווה לקיים התחייבויותיה. לכן **זיכיתי** את פינס ובלולו מעבירת מנהלים ועובדים בתאגיד.

11. בכל הנוגע לטענת המאשימה בדבר שימוש ב-6 מיליון ₪ מכספי גן-רווה לבניית קזינו ברומניה בבעלות פרטית של בלולו ואברג'יל, קבעתי כי המאשימה לא הוכיחה כי הרישום במסמכי גן-רווה היה כוזב. מכאן שלא הוכח כי ההשקעה בקזינו לא הייתה של גן-רווה, כפי שהוצעה. לפיכך **זיכיתי** את פינס, בלולו וגן-רווה מהעבירות הרלוונטיות לפרשה זו.

12. **בסופו של יום הרשעתי את פינס, בלולו וגן-רווה באישום הראשון בעבירות המס**, בכך שפעלו במרמה, עורמה או תחבולה, במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור האחד לשני להתחמק ממס, רשמו בכזב במסמכי גן-רווה משך 4 שנים (2009 - 2012) חלק מטובות ההנאה שהועברו אליהם או למקורביהם כהוצאות בספרי גן-



רווה ובכך הקטינו את הכנסותיה החייבות בתשלום מס הכנסה, גרמו לרישום פרטים כוזבים במסמכי גן-רווה והשמיטו מתוך דו"חות שהוגשו לפקיד השומה הכנסות שיש לכלול בדו"ח. זאת עשו ביחס ל-1.4 מיליון ₪ (כספי החו"ז), חכירה ואחזקה של הג'יפ היוקרתי והטלפון הנייד של אשתו של אברג'יל (בשווי לא ידוע) ודמי פוליסת ביטוח של בית אברג'יל בסך כ-3,500 ₪. **גן-רווה** נמצאה אחראית לעבירות המס בהן הורשע בלולו, נוכח תפקידו בניהול ענייניה.

13. **פינס הורשע בנוסף בהשמטת הכנסה בפרשה נושא האישום הרביעי** בכך שבמשך 18 חודשים נטל לכיסו אלפי ₪ מכל תשלום לפועלים הסינים, מבלי לדווח על כך לפקיד השומה.

14. **בלולו הורשע בנוסף** במסירת מידע כוזב לבנקים בהם נפתחו ונוהלו חשבונותיה של גן-רווה, בכך שהסתיר מהם את מעמדו של אברג'יל כנהנה בחשבונות אלה.

15. **האישומים השני והשלישי** עוסקים בעבירות שמקורן בהליך פשיטת רגל שננקט כנגד פינס. פינס הואשם בכך שבהיותו פושט רגל הסתיר מהנאמן הכנסות בסך 3 מיליון ₪ ממקורות שונים. לבסוף הורשע פינס **בעבירה לפי חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי** (שהחליף את פקודת פשיטת הרגל), לאחר שקבעתי כי ידע על צו כינוס הנכסים נגדו ונמנע מלדווח לנאמן על טובות הנאה שקיבל מחוות הסוסים נועם בשווי 33,000 ₪, בפרשה נושא האישום השלישי ומכספי הפועלים הסינים בסך לא ידוע של אלפי ₪ לחודש במשך 18 חודשים (12/09 - 6/11), בפרשה נושא האישום הרביעי.

16. **האישום הרביעי** עוסק בעבירות מס שמקורן בחשבוניות שהוציאה חברת א.א.נ. חשמל (נאשמת 7) באמצעות מנהלה נפתלי פרץ (נאשם 8) לגן-רווה, עבור תשלומים ששילמה לה גן-רווה כקבלן משנה שהעסיק את הפועלים הסינים שעבדו באתר גן-רווה. החשבוניות הוצאו על ידי נאשמת 7 למרות שלא היתה מעסיקת הפועלים הסינים וגם לא קיבלה בפועל את הסכומים הנקובים בהן, ונועדו לעקוף את הקושי של ראש קבוצת הפועלים הסיני לספק חשבוניות מס. **הרשעתי** את פינס וגן-רווה בכך שהרשו לנאשם 8 להוציא את חשבוניות העסקת הסינים הכוזבות בהיקף של כ-3 מיליון ₪ בשנים 2009 - 2011, במטרה לאפשר לגן-רווה להתחמק ממס.

17. **באישום השישי** הורשע בלולו על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, בכך שבתאריך 19.5.14, החזיק בעסקו סם מסוג קנבוס במשקל 56.43 גר'.
18. על כן הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

נאשם 1 - פינס

אישום ראשון

רישום כוזב במסמכי תאגיד - לפי סעיף 423 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בכך שגרם לרישום כוזב כהוצאות גן-רווה של 1.4 מיליון ₪ שנרשמו כהלוואה בחו"ז שלו בשנים 2009 - 2012, למרות שמדובר היה בכספים שהועברו לאברג'יל וחבורתו. כן גרם לרישום כוזב של הוצאות חכירת הג'יפ והטלפון הנייד ששימשו את רעיית אברג'יל בשנים 2008 - 2012 בסכום לא ידוע (הוכח עם זאת כי הוצאות הרכב החכור עלו כדי מאות אלפי ₪, על פי הסכמי ההשכרה).

השמטת הכנסה, הכנת רשומות כוזבות בערמה, מרמה או תחבולה (4 עבירות) לפי סעיפים 220(1), (4) ו- (5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה" או "הפקודה"), בכך שבשנים 2009 - 2012 סייע לאברג'יל להתחמק ממס, לאחר שחלק מטובות ההנאה שהועברו אליו ואל חבורתו



נרשמו כהוצאותיה של גן-רווה (כספי החו"ז והוצאות הרכב והטלפון הנייד ששימשו את רעיית אברג'יל), למרות שמדובר היה בהפקת הכנסה של אברג'יל. בפעולות אלה סייע פינס במקביל לגן-רווה להקטין הכנסותיה, מאחר וטובות ההנאה נרשמו כהוצאותיה.

עוד הורשע פינס בכך שהשמיט במשך 18 חודשים הכנסה אישית חייבת במס, בסך כמה אלפי ₪ כל חודש, אותם נטל לכיסו מכספי פריטת השיקים של גן-רווה שיועדו לסינים (כמפורט באישום הרביעי).

אישום שני - הונאת נושים

אי מסירת מידע לפי סעיף 346(א)(3) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח - 2018, בכך שלא דיווח לנאמן על טובות ההנאה שקיבל מחוות נועם בשווי 33,000 ₪ ועל הכנסה בסך לא ידוע של כמה אלפי ₪ לחודש, מכספי פריטת השיקים עבור עבודת הסינים.

אישום שלישי - חוות נועם

דו"ח וידיעות לא נכונים לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה (בהתאם להסדר טיעון מיום 16.2.21), בכך שרשם בחסר ללא הצדק סביר את טובות ההנאה שקיבל מחוות הסוסים נועם בסך 33,000 ₪.

אישום רביעי - חשבוניות כוזבות

הכנה או קיום של פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים תוך שימוש במרמה, ערמה או תחבולה לפי סעיפים 220(4) ו-(5) לפקודת מס הכנסה (3 עבירות), בכך שבין השנים 2009 - 2011 הרשה לנאשם 8 להוציא חשבוניות כוזבות של נאשמת 7 עבור העסקת הסינים בסך כ-3 מיליון ₪, בכוונה לאפשר לגן-רווה להתחמק ממס.

נאשם 2 - בלולו

אישום ראשון

איסור הלבנת הון (מסירת מידע כוזב) לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון התש"ס - 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"), בכך שלא דיווח לבנק על כך שאברג'יל נהנה בחשבוניות גן-רווה.

רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין, בכך שגרם לרישום כוזב כהוצאות גן-רווה סך של 1.4 מיליון ₪ שנרשמו כהלוואה בחו"ז של פינס בשנים 2009 - 2012, למרות שהכסף הועבר לאברג'יל וחבורתו, הוצאות חכירת הג'יפ והטלפון הנייד ששימשו את רעיית אברג'יל בשנים 2008 - 2012 (בסכום לא ידוע) ופוליסת ביטוח ביתו של אברג'יל בסך של כ-3,500 ₪.

השמטת הכנסה, הכנת רשומות כוזבות, ערמה מרמה ותחבולה (4 עבירות) לפי סעיפים 220(1), (4) ו-(5) לפקודת מס הכנסה, בכך שבין השנים 2009 - 2012 סייע לאברג'יל להתחמק ממס, בכך שחלק מטובות ההנאה שהועברו אליו ואל חבורתו נרשמו כהוצאותיה של גן-רווה (כספי החו"ז, הוצאות הרכב ששימש את רעיית אברג'יל ופוליסת הביטוח של ביתו), חרף היותן הכנסות של אברג'יל. במקביל סייע בלולו לגן-רווה להקטין הכנסותיה, מאחר וטובות ההנאה נרשמו כהוצאות.

אישום שישי

החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכך שהחזיק באולמי הרודין בראשון לציון סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 56.43 גר'.

נאשמת 4 - גן-רווה



אישום ראשון

השמטת הכנסה, הכנת רשומות כוזבות בערמה, מרמה או תחבולה (4 עבירות) לפי סעיפים 220(1), (4) ו-(5) לפקודת מס הכנסה, בכך שרשמה בספריה כהוצאות חלק מטובות ההנאה שהועברו לאברג'יל וחבורתו (החול"ז של פינס, הוצאות הרכב והטלפון הנייד ששימשו את רעיית אברג'יל, ופוליסת הביטוח של ביתו) ובכך הוקטנו הכנסותיה.

אישום רביעי - חשבוניות כוזבות

הכנה או קיום של פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים, ערמה מרמה ותחבולה (שלוש עבירות) לפי סעיף 220(4) ו-(5) לפקודת מס הכנסה, בכך שבין השנים 2009 - 2011 הרשתה לנאשם 8 להוציא חשבוניות כוזבות עבור העסקת הסינים בסך של כ-3 מיליון ₪, בכוונה לאפשר לה להתחמק ממס.

הנאשמים הנוספים בתיק

19. נאשמת 3 הגיעה להסדר טיעון ועניינה הסתיים בעונש מוסכם.
20. נאשמת 6 זוכתה מהעבירות שיוחסו לה לאחר שהמאשימה חזרה בה מהאישום.
21. נאשמים 7 ו-8 הגיעו להסדר טיעון לאחר סיום פרשת ההוכחות ועניינם הסתיים בעונש מוסכם.

הראיות לעניין העונש

22. לנאשמים אין הרשעות קודמות.
23. המאשימה הגישה שלוש חוות דעת שמאי בנוגע לנכסים תפוסים של בלולו:
 - א. **תע1 -** חוות דעת מומחה רו"ח בדבר שווי חלקו של בלולו (30%) בחברת הנדל"ן ראשדל בע"מ, שעיקר נכסיה הם זכויות בחוזה פיתוח בקרקע בכפר סבא, בשווי מוערך של 29,500,000 ₪ (כולל מע"מ).
 - ב. **תע2 -** חוות דעת מומחה שמאי מקרקעין בדבר שווי בית מגורים צמוד קרקע ברחוב אופירה 7 בראשון לציון בבעלות בלולו, בשווי 5,030,000 ₪.
 - ג. **תע3 -** חוות דעת מומחה אברהם שמאי מקרקעין בדבר שווי זכויות בלולו בחלקה בשכונה הירוקה בכפר-סבא, בשווי 5,950,000 ₪.
24. מטעם נאשם 1 הוגשו הראיות הבאות:
 - נע1 - נע3 -** מסמכים המלמדים על כך שנערך הסכם שומה בין פינס לבין רשות המיסים וכי הוא הסיר את המחדל ופרע את חובו.
25. מטעם נאשמים 2 ו-4 הוגשו הראיות הבאות:
 - א. **נע4 -** חוות דעת מומחה רו"ח בדבר הנזקים שנגרמו לבלולו כתוצאה מצווי החילוט הזמניים על נכסיו, לפיה סך הנזק המצטבר שנגרם לו מאובדן הכנסות שכירות פוטנציאליות עומד על 7,433,637 ₪.
 - ב. קבלות לשנים 2011 - 2017 המעידות על תרומות של בלולו למוסדות "קול רינה".
 - ג. אסופת מסמכים רפואיים המעידה על מחלתו של בלולו והשימוש בקאנביס רפואי.



ד. ביום 1.2.22 הוגש לתיק הסכם שומת מס הכנסה של גן-רווה לשנים הרלוונטיות 2009 - 2011, בסך כולל של 371,491 ₪ והסדר תשלומים.

26. כן העידו מטעם נאשמים 2 ו-4 העדים הבאים:

1/ע ר"ח יהודה מינץ אשר ערך את חוות הדעת 4/נע.

2/ע עו"ד דוד ליפשיץ אשר ייצג את חברת ראשדל בע"מ.

3/ע מר דוד גוזלן - מנהל בחברת ראשדל בע"מ.

דין

אבחן ראשית בכמה אירועים מדובר ואז אקבע את מתחם העונש ההולם לכל אחד מהם.

אירוע אחד או מספר אירועים

27. כמצוות סעיף 40ג לחוק העונשין והפסיקה המנחה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2014)), בחינת האירוע היא תכליתית-פונקציונאלית, כך שמספר עבירות שיש ביניהן קשר הדוק והן חלק ממסכת עבריינית אחת המאופיינת במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד, תחשבה לאירוע אחד.

28. העבירות נושא האישום הראשון בוצעו כמסכת עבריינית אחת, במסגרתה הוקמה גן-רווה בבעלות בלול ובמעורבות אברג'יל ונעשו פעולות במטרה להסתיר את הקשר של אברג'יל לחברה, להעביר אליו באופן מוסווה כסף וטובות הנאה ולהקטין את חבות המס של הנאשמים.

29. מדובר באירוע אחד וכך אתייחס אליו. כך גם בכל הנוגע לעבירות המס בהן הורשע פינס, נושא האישום הרביעי, הן הפרטיות והן אלה שביצע עבור גן-רווה. גם הן חלק מאותה מסכת עבריינית הכוללת את ניהול עסקיה של גן-רווה, תוך ניסיון לרמות את הרשויות השונות ולהפיק רווחים למבצעים. עבירות המס בהן הורשעה גן-רווה באישומים הראשון והרביעי, נכללות אף הן במסגרת אותו אירוע.

30. הרשעתו של פינס באישומים השני והשלישי (אי דיווח לנאמן, דו"ח וידיעות לא נכונים) ושל בלול באישום השישי (החזקת סם לצריכה עצמית), מהוות אירועים נפרדים.

הערכים המוגנים שנפגעו

31. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת **דיווח כוזב לפי חוק איסור הלבנת הון** (סעיף 3(ב)), הם שמירה על תקינותה של המערכת הפיננסית, באמצעות דיווח מהימן ויצירת תמריץ שלילי לביצוע עבירות כלכליות באופן של נטרול יסוד הרווח הטמון בהן, שמירה על כלכלת המדינה, פיקוח ואמינות המרשם: "...הוראת סעיף 3(ב) שלחוק מהווה, על פי תכליתה, חגורת ביטחון הסובבת את ההוראה העיקרית שבסעיף 3(א). המבקש להלבין הון שהושג בעבירה - לרבות הון ששימש לביצוע עבירה או הון שאיפשר ביצוע עבירה - יעשה כל אשר ביכולתו כדי להסתיר את מעשיו מפני הרשויות. דרכו זו של העברין מבקשת הוראת סעיף 3(ב) לשבש. מכאן חובת הדיווח המוטלת על תאגידים בנקאיים, כהוראת סעיף 7 לחוק, וקביעת עבירה למי שעושה פעולה ברכוש במטרה לסכל דיווח לפי סעיף 7 (או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון)" (בש"פ 1542/04 מדינת ישראל נ' טובה אדר, פ"ד נח (3) 613, 621 (2004)). ראו גם בע"א 9796/03 שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 416, 397 (2005): "טול מחוק איסור הלבנה את חובת הדיווח - ונטלת ממנו את נשמתו...דיווח הוא מאושייתו של חוק איסור הלבנה, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך



- משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנה."
32. **בעבירות המס** הערכים החברתיים המוגנים הם השמירה על הקופה הציבורית והשוויון בנטל המס (סעיף 220 לפקודת מס הכנסה). ברע"פ 7135/10 יגאל חן נ' מדינת ישראל (נבו 3.11.2010) נאמר: "...יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, "חסר הפנים" כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע "כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פיסקליות". אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה."
33. הערך המוגן בעבירת **רישום כוזב במסמכי תאגיד** (סעיף 423 לחוק העונשין), הוא ההגנה על התאגיד במטרה להבטיח כי מנהליו ועובדיו יפעלו לטובתו ויעדיפו את האינטרס התאגידי ולא האישי, מניעת שחיתות מידות בקרב המנהלים וביסוס האמון של בעלי המניות ולקוחות התאגיד במנהלים, ראו ע"פ 2103/07 אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל, (נבו 31.12.2008).
34. **מידת פגיעה בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה**. אמנם סכומי העבירות אינם מן הגבוהים ביותר, אך הנסיבה המחמירה נעוצה בזכות המוסווה ומטרתה של ההסוואה - מימון עבריינים.
- פסיקה נוהגת בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה**
35. עפ"ג (ת"א) 7254-09-13 מדינת ישראל נ' פרץ (נבו 2.12.2013) - המשיב הורשע על פי הודאתו, בכך שבמשך 6 שנים עת ניהל שתי חנויות רהיטים, לא הודיע לפקיד השומה על פתיחתן, לא ניהל ספרים, לא הנפיק חשבוניות ולא הגיש דו"חות לפקיד השומה בגין הכנסות של לא פחות מ- **5.3 מיליון ₪**. נקבע מתחם עונש של **12 - 30 חודשי מאסר בפועל**. לאחר שנשקלו היעדר עבר פלילי ומצבו הרפואי של המשיב לקולא ואי הסרת המחלל לחומרה, גזר בית המשפט קמא על המשיב 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 110,000 ₪.
- בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, העמיד את **הרף התחתון של המתחם על 18 חודשי מאסר בפועל** ואת עונש המאסר שהושת על המשיב על **24 חודשים**.
36. עפ"ג (י-ם) 63427-05-18 מדינת ישראל נ' עדילה (נבו 13.11.18) - המשיב הורשע על פי הודאתו בכך שבמהלך השנים 2006 - 2007 הפעיל עסק למכירת פסולת מתכת וגרוטאות, מבלי להודיע על כך לרשות המיסים. במהלך פעילות העסק לא דיווח המשיב על עסקאות בסך **5 מיליון ₪** למס הכנסה ולמע"מ. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם של **15 - 45 חודשי מאסר**, החליט לסטות ממנו לקולא מטעמי שיקום וגזר על המשיב **ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס מוסכם בסך 20,000 ₪. במסגרת הערעור נקבע כי המתחם שנקבע ראוי, ואף יכול **שהרף התחתון יהיה בקרבת שנת מאסר בפועל**. לצד זאת, לא היה מקום לחרוג לקולא מהמתחם, היות והיעדר עבר פלילי, תפקוד נורמטיבי, הודאה, חרטה וסילוק מלוא החוב לרשויות המס, אינם באים בגדרם של טעמי שיקום המצדיקים חריגה. היות והמשיב כבר ריצה מספר חודשי מאסר בעבודות שירות וערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשמים - הועמד רכיב המאסר על **10 חודשים**.
37. ת"פ (ת"א) 61997-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' גיל קלאוס (נבו 3.8.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של השמטת הכנסות בסך **1,242,524 ₪**, לאחר שלא הודיע לפקיד השומה על פתיחת עסק (מועדון בתל אביב) והפעילו במשך שתי שנות מס מבלי לנהל ספרים כחוק. נקבע



מתחם עונש הולם של **6 - 18 חודשי מאסר**. נגזרו עליו עונשים של **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס מוסכם בסך 75,000 ₪. בית המשפט קמא הביא בחשבון את עברו הנקי, נטילת האחריות המיידית, אי ניהול הוכחות והסרת המחדל. ערעורים נגדיים שהוגשו, נדחו.

38. ת"פ (ת"א) 51575-05-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ערן אברהם אגסי (נבו 31.12.2015) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס, בכך שהשמיט הכנסות בסך **878,715 ₪**. נקבע מתחם עונש הולם של **6 - 20 חודשי מאסר** ומתחם קנס שבין 20,000 - 60,000 ₪. נגזרו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס בסך 35,000 ₪. בית המשפט קמא הביא בחשבון לקולא את הפנמת חומרת המעשים, ההודייה המהירה, הבעת החרטה הכנה והעשייה לתיקון הנזק.

39. ע"פ ג (י-ם) 51195-04-15 אבו טיר נ' מדינת ישראל (15.11.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, במזיד ובכוונה להתחמק ממס, בכך שהצהיר במהלך **שנתיים** כי לא היו לו הכנסות כלשהן, אך למעשה הפיק הכנסות מביצוע עבודות טיח לחברה קבלנית בסך **531,598 ₪**. נקבע מתחם ענישה של **6 - 14 חודשי מאסר**. בקביעת הרף בתוך המתחם שקל בית המשפט קמא את חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות והגשת כתב האישום באיחור לא מבוטל, ומנגד את הודייתו של המערער שנתקבלה רק בשלב מתקדם של ההליך, והתרשמותו כי ההודייה אינה מעידה על נטילת אחריות, כעולה גם מתסקיר שירות המבחן. מאחר והמאשימה הגבילה טיעוניה לעונש של שמונה חודשי מאסר, הגם שבית המשפט סבר כי על העונש להיות גבוה יותר, השית על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

40. ע"פ (ת"א) 43832-10-13 שאול נ' מדינת ישראל (נבו 17.2.2014) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של השמטת הכנסה, לאחר שלא דיווח לרשויות המס על הכנסות חברת תכשיטים בבעלותו, בסכום של למעלה **מ-5 מיליון ₪**. בית משפט השלום קבע מתחם של **6 - 24 חודשי מאסר**. נשקלו בין היתר נסיבותיו האישיות והרפואיות של המערער, התנהלות הרשויות וחלופי הזמן. עונשו של המערער מוקם בשליש התחתון של המתחם ונגזר עליו מאסר בפועל בן 12 חודשים, עונשים מותנים וקנס בסך 80,000 ₪. ערעור על חומרת העונש התקבל. בית המשפט המחוזי הדגיש את חלופי הזמן החרג במקרה זה (14 שנים מאז ביצוע העבירה הראשונה), ושבע שנים בין חשיפת העבירות להגשת כתב האישום, כמכשול של ממש בפני הטלת מאסר בפועל. כן נשקלו התנהלות הרשויות שהביאה לשיהוי והעדר ממצא מדויק לגבי גובה החוב לרשויות המס (בניגוד לגובה ההכנסה שלא דווחה), מצבו הרפואי אשר יתכן ועמד בבסיס אי הדיווח והעובדה שהדיווחים למע"מ בוצעו כראוי. לפיכך, קוצר עונש המאסר בלבד ל-**6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

41. רע"פ 7773/16 יוסף חננאל נ' מדינת ישראל (נבו 26.10.2016) - המבקש הורשע על פי הודאתו בכך שבמשך 4 שנים העלים הכנסותיו כפסיכולוג בסך של **כמיליון ₪**, תוך ביצוע שלל עבירות מס, כגון ניהול פנקסי חשבוניות כפולים ושימוש בחשבון בנק של בנו לצורך הסוואת הכנסות. נקבע מתחם ענישה **שבין 8 - 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, ועונשים נלווים. בתוך המתחם נשקלו מצבו הרפואי של המבקש נסיבותיו האישיות ונטילת האחריות, אך ללא הסרת המחדל לצידה. נגזרו עליו **10 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. ערעורו ובקשת הרשות לערער, נדחו.

42. רע"פ 7135/10 יגאל חן נ' מדינת ישראל (נבו 3.11.2010) - המבקש הורשע על פי הודאתו בכך שבין השנים 2003 - 2006 ביצע עבודות בניה ושיפוץ מבלי שדיווח על הכנסות בסך **כ-2.8 מיליון ₪**. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. ערעורה של המשיבה על



קולת העונש התקבל. בית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר בפועל ל-18 חודשים וקבע כי אין לייחס משקל רב להסרת המחדל ולהליך השיקום שעבר, מאחר שבסופו של יום מדובר בהשמטת מס בסכום נכבד למטרת התעשרות על חשבון הקופה הציבורית. בקשת רשות ערעור נדחתה ובית המשפט העליון חזר על ההלכה לפיה: "כשעסקין בעבירות מס ככלל, כנפסק לא אחת, שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף אם אינם מאיינים אותן" (פסקה י').

43. ע"פ 56587-07-13 מדינת ישראל נ' קובי (נבו 27.11.2013) - המשיב הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שבמשך 4 שנים עסק בעבודות זיפות ואיטום מבלי לדווח לפקיד השומה על עיסוקו, לא ניהל ספרי חשבונות כנדרש ולא הגיש דו"חות. סך ההכנסות הלא מדווחות 730,000 ₪. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה של 6 - 15 חודשי מאסר וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 10,000 ₪. ערעור המדינה התקבל, המתחם הועמד על 8 - 15 חודשי מאסר בפועל, ולאחר שהובאו בחשבון אי הסרת המחדל לחומרה, וחלוף הזמן לקולא, הועמד עונשו על 8 חודשי מאסר בפועל.

44. עפ"ג (ת"א) 31816-05-13 מדינת ישראל נ' נבון (נבו 7.10.2013) - המשיב הורשע על פי הודאתו בהשמטת הכנסות בסך 3 מיליון ₪, במשך 5 שנים, מעסק של שירותי מיזוג אוויר לרכב ובעבירות מע"מ. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין 5 - 15 חודשי מאסר וגזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס מוסכם בן 120,000 ₪. ערעור המדינה נדחה תוך הערת ערכאת הערעור כי מדובר בעונש קל יתר על המידה.

45. רע"פ 5060/04 דוד הגואל נ' מדינת ישראל (נבו 24.2.2005) - המבקש הורשע על פי הודאתו בכך שהעלים מרשויות המס הכנסות בשיעור 727,000 ₪ בשנים 1993 - 2000, עת עסק בניכיון שיקים ומתן הלוואות בריבית ב"שוק האפור". בבית משפט השלום נדון המבקש ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי בשיעור 10,000 ₪. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של המבקש הוחמר ל-30 חודשי מאסר וקנס של 50,000 ₪. בקשת רשות הערעור התקבלה, מטעמי שמירה על איזון בין העונשים שהוטלו עליו בערכאות השונות, ועונש המאסר הופחת ל-24 חודשי מאסר בפועל.

פסיקה נוהגת בעבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון

46. ת"פ 53062-12-15 מדינת ישראל נגד הורברג (נבו 17.5.2016) - בן ואב שעסקו במתן שירותי מטבע הורשעו על פי הודאתם בריבוי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון ובשתי עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, בכך שבמהלך השנים 2012 - 2013 עסקו בקבלת נכסים פיננסיים כנגד העמדת נכסים פיננסיים במדינה אחרת, בסכום של לא פחות מ-110,000,000 ₪, תמורת עמלה. ההכנסה שהושמטה עלתה כדי 1.1 מיליון ₪. המחלל הוסר. הוסכם על מתחם ענישה של 5 - 10 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשמים 5 ו-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנסות כספיים בסך חצי מיליון ₪ ו-100,000 ₪ וחילוט של 10 מיליון ₪.

47. ת"פ (ת"א) 47992-07-14 מדינת ישראל נ' זזה ממיסטילוב (נבו 8.12.2016) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון ובעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, בכך שהעמיד עבור לקוחות החברה נכסים פיננסיים במדינות שונות בהיקף לא ידוע, תוך שימוש בנותני שירותי מטבע לא רשומים. ההכנסה מהעמלות עבור השירות נאמדה ב-400,000 ₪. בהתאם להסדר הטיעון הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ וחילוט בסך 450,000 ₪.



48. ע"פ 2592/06 שלמה גואטה נ' מדינת ישראל (נבו 14.11.2006) - המערער פתח חשבון בנק על שם אחיינו, נרשם כמיופה כח והפקיד בו כ-3.5 מיליון ₪. הכספים בחשבון לא הושגו בעבירת מקור, אולם נקבע כי המערער משך במשך שבוע סכומים נמוכים מ-200,000 ₪ בכל משיכה (עד לסכום כולל של **982,000 ₪**), היות ומשיכה גבוהה יותר מחייבת דווח לרשות להלבנת הון. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון ונדון ל-**6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וחילוט בסך 500,000 ₪. ערעור על חומרת העונש התקבל בחלקו. בית המשפט העליון הותיר את עונש המאסר על כנו והפחית את סכום החילוט ל-350,000 ₪, מאחר והמערער שילם את מלוא חובו לשלטונות המס, בנוסף לכופר בסך 900,000 ₪.

49. ע"פ 9654/09 מזור אדוארד נ' מדינת ישראל (נבו 19.7.2010) - המערער הורשע בעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, בכך שפתח במהלך שנת 2005 חשבון בבנק על שמו וחתם על הצהרה כוזבת לפיה הוא האדם היחיד שבעבורו ולטובתו מוחזקים כספי החשבון. במהלך שנת 2006 הופקדו בחשבון כספים של אחרים בסכום **כולל של 407,000 ₪** ונמשך ממנו סכום של 132,000 ₪ עבור שירותים משפטיים שנתנו עורכי דין לנאשם אחר בפרשה. נגזרו על המערער **ששה חודשי מאסר**, מאסר על תנאי, וקנס בסך 1,000 ₪. ערעור נדחה ובית המשפט העליון אמר כך: "...המחוקק ייחס לעבירה בה חטא המערער חומרה רבה, באשר היא נועדה להכשיר כספים שהושגו תוך ביצוען של עבירות. המערער עשה זאת ביודעין ותוך מסירתה של הצהרה כוזבת, ובנסיבות אלו לא זו בלבד שאין בעונש חומרה, אלא אפשר כי הוא אף נוטה לקולא יתרה".

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

50. בלולו פינס ואברג'יל חברו יחדיו להקמת חברת גן-רווה, שבין מטרותיה מימון אדם המעורב בפשיעה חמורה ומקורביו. תוך כדי כך פעלו בלולו ופינס בדרכים שונות שנועדו לטשטש את מעורבותו של אברג'יל בגן-רווה ולהסתירה מכלל הגורמים, כולל בנקים, רשויות המס, ב. יאיר ורוכשי הדירות. במהלך ניהול עסקיה ביצעה גן-רווה באמצעות בלולו ופינס, שלל עבירות מס אשר הפיקו לה ולמעורבים טובות הנאה חומריות. הכרעת הדין מפרטת את הסכומים הנכבדים שהועברו מגן-רווה לאברג'יל, רעייתו וחבורתו, בכסף ושווה כסף, תוך הסוואת הקשר שלהם לחברה.

51. מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מדוקדק לאורך שנים רבות (2007 - 2012).

52. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות נדון בהרחבה וכוללאת הסכומים הבאים: סך **1.4 מיליון ₪** שנרשמו בחו"ז של פינס כהלוואה ושימש בפועל למימון חבורת עבריינים (כלי רכב, ייצוג משפטי, הוצאות קנטינה בחו"ל והוצאות נוספות המפורטות בהכרעת הדין), סך **3,500 ₪** שדווח כהוצאה ושולם עבור ביטוח ביתו של אברג'יל **וסכום לא ידוע** נוסף של הוצאות ליסינג של רכב יוקרתי בשווי מאות אלפי ₪ וטלפון נייד, שדווחו כהוצאה של גן-רווה למרות שהיו בשימושה של רעיית אברג'יל.

53. כאמור באישום הרביעי, אפשרו פינס וגן-רווה הכנתן וקיומן של חשבוניות כוזבות בסך כ-3,000,000 ₪ על ידי נאשמים 7 ו-8, עבור העסקת הסינים, חרף העובדה שהחשבוניות לא הוצאו על ידי המעסיק האמיתי של הפועלים הסינים. גן-רווה קיבלה את כספי השיקים שמסרה לפרץ לידיה במזומן, ולאחר ניכוי עמלה לצ'ינג' ולפרץ, שילמה לפועלים הסינים את שכרם (ברכיב זה איני מתעלמת מהעובדה שמדובר בהוצאה אמיתית ברובה). כן הושמטה הכנסתו האישית של פינס בסך **כמה אלפי ₪ בכל חודש** שנטל לכיסו מכל תשלום לסינים בשנים 2009 - 2011.

54. **רכיבי החומרה המרכזיים העולים מהכרעת הדין הם משך הזמן הארוך בו בוצעו העבירות, התכנון, סכומי הדיווח הכוזב המשמעותיים שפגעו בקופה הציבורית, ובעיקר, מטרת ביצוע העבירות, שהיתה**



מימון מוסווה של חבורת עבריינים.

55. ב"כ בלולו טען כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשמים את מרכיב התכנון, נוכח זיכויים מעבירת קשירת הקשר. זו כמובן טענה שאין לקבל. עובדות קשירת הקשר כפי שנטענו בכתב האישום לא הוכחו, דהיינו, הקשר הפלילי בין הנאשמים לבין יאיר ביטון לגרום לגן-רווה לקבל במרמה חוזי בניה מב. יאיר ובהמשך, לשלם לה תשלומי יתר שאינם נדרשים לבניה, לשימוש אברג'יל ומקורביו. אולם כל העובדות הקשורות במעורבותו הפעילה של אברג'יל כבעל שליטה בגן-רווה, הסתרתו מפני הרשויות והזרמת הכספים אליו במסווה, הוכחו כדבעי. מכאן, שכל עבירות המס והלבנת ההון בוצעו תוך תכנון.

56. ב"כ בלולו הוסיף וטען כי בלולו לא הבין לעומק את טיב חובת הדיווח בחוק איסור הלבנת הון, היות ומדובר בחוק חדש שסעיפים מסוימים בו נכנסו בפועל לתוקף בשנת 2003. העבירה בוצעה בשנת 2007 והסתכמה בסך הכל באי סימון של נהנה נוסף בטפסי פתיחת החשבונות. נקבע בפסיקה כי נדרש זמן להפנים את הוראות החוק החדש וליישמן בשטח. עוד טען כי בסופו של יום הנזק שנגרם על ידי זקיפת סכומי החו"ז ערטיילאי בלבד - פגיעה במנגנוני הדיווח, שכן פינס שילם את המס על החו"ז.

57. **גם טענות אלה אינן מקבלות.** נקבע בהכרעת הדין כי פינס ובלולו ביקשו באמצעות מעשיהם להסתיר את מעורבותו של אברג'יל בחברה. הסתרת אברג'יל מהבנקים כנהנה נוסף בגן-רווה, היא אחת החוליות החשובות בשרשרת המעשים שנועדו להסוות את מעורבותו בגן-רווה, וכמו יתר החוליות, בוצעה בשים לב ותוך תכנון. זאת ועוד, הפסיקה אליה הפנה הסיניגור אינה רלוונטית, שכן היא עוסקת בעבירות שבוצעו בשנים 2002 - 2003, ואילו העבירה כאן בוצעה בשנת 2007, מספר שנים לאחר כניסת החוק לתוקף. ההסדר שעשה פינס עם רשויות המס, נעשה מן הסתם לאחר שנתפס בביצוע העבירה.

58. ב"כ פינס טען בנוגע לאישום הרביעי כי מדובר בנזק רעיוני בלבד, שכן בסופו של יום לא הייתה השתמטות ממס, אלא רישום החשבוניות כהוצאות גן-רווה. הרחבתי על כך את הדיבור בהכרעת הדין (סעיפים 332 - 338). קיבלתי את הטענה כי מדובר בהוצאה אמיתית של גן-רווה (בחלקה הגדול), גם אם לא כולה חוקית, אך קבעתי לצד זאת, כי מדובר בחשבונית שהכילה פרטים כוזבים על מנת להקל על הדיווח. במעשיו גם אפשר פינס לנאשמת 7 באמצעות נאשם 8, להוציא חשבוניות שידע כי הן כוזבות לחלוטין, היות ונאשמת 7 לא קיבלה מאומה מהסכום הרשום בחשבונית, ונאשם 8 קיבל לידיו אחוזים בודדים כעמלה.

בקביעת מתחם העונש ההולם עתרה ההגנה להתחשב בשיקולים נוספים על אלה שפורטו לעיל.

שיקולים נוספים שיש בהם כדי להשפיע לקולא על המתחם

59. ההגנה הצביעה על שני שיקולים מרכזיים: **האכיפה הבררנית שננקטה כלפי הנאשמים והימשכות ההליך.** כן העלתה ההגנה טענות שונות בדבר מעמדם של הנאשמים כאנשי קש או מסייעים בלבד.

60. אפתח בטענה **לאכיפה בררנית** אשר לה שני ענפים: **הראשון, המחדל להעמיד לדין את אברג'יל מחולל הקשר הפלילי.** ב"כ פינס טען כי העמדת המסייע לדין בשעה שהעברין העיקרי אינו נותן את הדין על מעשיו, אינה סבירה, בפרט נוכח טובות ההנאה המועטות שצמחו לפינס עצמו. בהכרעת הדין נקבע כי כספי החו"ז של פינס הועברו לאברג'יל, כלי הרכב השכורים שימשו את אנשיו של אברג'יל ואילו לכיסו לקח פינס רק כמה אלפי ₪ לחודש מכספי הסינים. על כן מדובר במסייע, אשר עונשו אמור להיות מחצית מזה של העברין העיקרי. זאת



- ועוד, בהסרת המחדל מול רשויות המס הסיר פינס למעשה את מחדלו של אברג'יל, שהיה הנהנה העיקרי מההכנסות נושא האישום ובעל השליטה בגן-רווה, בעוד זה כלל לא הועמד לדין.
61. ב"כ בלולו טען בהקשר זה, כי אין מעמידים דרך כלל לדין בתיקי הלבנת הון בעבירה לפי סעיף 3(ב) לבדה, ובמקרים רבים אנשי הקש כלל לא הועמדו לדין, לא הוכתם שמם ולא חולט רכושם, בניגוד לעבריינים העיקריים אשר נתנו את הדין לאחר שהורשעו בעבירות חמורות מאלה שבפנינו.
62. **השני, המחדל להעמיד לדין קבלנים שונים שעבדו כקבלני משנה של ב. יאיר 333 רק מאחר שאינם מקורבים לאברג'יל.** למשל חברה בשם "פ. דגש" שנתנה שירותים לגן-רווה נרשמה על שם הייתם דגש, אבל הייתה בפועל בבעלות פיראס דגש ושותפו פואד נעמנה, פושט רגל שלא היה רשאי לפתוח חברה על שמו (וכלל לא נחקר). דוגמה נוספת היא דורון דן מנהל העבודה של גן-רווה, אשר הקים ביחד עם אבי צפריר את חברת אשד. צפריר, קבלן עבודות עפר ופיתוח של ב. יאיר, אישר כי עבד באמצעות מספר עוסק מורשה של בתו אסתר, וחתם בשמה על חוזה העבודה מול ב. יאיר. הוא לא נחקר באזהרה ובתו לא זומנה כלל לחקירה.
63. אשר **להימשכות ההליך** טוענים הסניגורים כי מדובר בפרשה שתחילתה לפני למעלה מעשור, ובתום הליך משפטי בן 6 שנים נותרנו עם הרשעה בעבירות בסמכות בית משפט השלום. אילו היו הנאשמים מועמדים לדין בעבירות נושא ההרשעה מלכתחילה, היה ההליך מסתיים בזמן קצר משמעותית. הימשכות ההליך מקורה בדבקות המאשימה בניסיונה להרשיע את הנאשמים בסעיפים רבים בכתב האישום, שלא הוכחו. הימשכות ההליך גרמה לנאשמים סבל רגשי, משפחתי וכלכלי עצום. ההגנה הפנתה לפסיקה בעניין דוקטרינת ההגנה מן הצדק, בין היתר בנושא השיהוי, לפיה יש בהתנהגות התביעה כדי להשפיע לקולא על המתחם עצמו ולא רק על הרף בתוך המתחם.
64. ב"כ פינס הוסיף וטען כי ה"פער הדרמטי" בין ההרשעה לבין הזיכוי צריך להוות שיקול נוסף בקביעת המתחם. בעניין זה הוא מפנה לגזר דינו של נאשם 8, שם נשקל לקולא התיקון המשמעותי בכתב האישום, במסגרתו הופחתו סכומים גבוהים מסך ההשטמות. לטענתו מקל וחומר שבמקרה של זיכוי מאישומים, על הדבר לבוא לכדי ביטוי בקביעת המתחם.
65. המאשימה הפנתה בתשובתה להחלטה שנתתי ביום 3.1.19 בעתירת נאשם 5, בטענות "אין להשיב לאשמה" ו"הגנה מן הצדק" אותן דחיתי. אברג'יל מנהל כיום במקביל תיק אחר בו כבר הורשע וצפוי לשלושה מאסרי עולם. בהתאם לתוצאות ההליך שם, תשקול המאשימה את העניין הציבורי שבהגשת כתב אישום מחדש נגדו בעבירות נושא התיק דן.
66. בהתייחסו להימשכות ההליך טען ב"כ המאשימה כי מדובר בתיק רחב היקף ובעבירות שבוצעו על פני שנים. החקירה הסתיימה בשנת 2014 וכתב האישום הוגש ב-9/15. המאשימה לא עתרה לדחיית דיונים, ואין לזקוף לחובתה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועד למתן הכרעת הדין.
67. אשר להשפעת זיכוי הנאשמים מחלק מהעבירות על המתחם, השיב ב"כ המאשימה כי לו הודו הנאשמים מלכתחילה בעבירות בהן הורשעו והתיק היה מתנהל רק לגבי העבירות מהן זוכו, היה מקום להביא זאת בחשבון בעת קביעת המתחם. במקרה דנן חזית המחלוקת בתיק הייתה רחבה, בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מגרסאותיהם הבלתי אמינות של הנאשמים, ולכן העבירות מהן זוכו לא אמורות להשפיע על קביעת המתחם. ממילא עליו להיקבע בהתייחס לעבירות בהן הורשעו בלבד.
68. **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי יש בטענות הסניגורים כדי להשפיע על המתחם במידה מועטה בלבד.**
69. השיקולים הקבועים בסעיפים 40ט ו-40יא לחוק העונשין אינם בגדר רשימה סגורה. על פי הוראת סעיף 40יב



- לחוק העונשין, מוסמך בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת מתחם העונש ההולם, ונסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה לשם גזירת העונש המתאים לנאשם.
70. **אי העמדת אברג'יל לדין** - נגד אברג'יל הוגש כתב אישום נפרד, זהה לעובדות האישום הראשון. התיק נגדו לא נוהל, עקב הצורך לברר תיק אחר בו עמד לדין ביחד עם נאשמים נוספים בעבירות חמורות, כולל עמידה בראש ארגון פשיעה ומספר מעשי רצח, הידוע כ"פרשת 512". ההליך שם נוהל מספר פעמים בשבוע, והמדינה סברה כי שני הצדדים יתקשו לנהל במקביל גם את התיק הנוכחי. ממילא אם יורשע שם אברג'יל במספר עבירות רצח, לא יהיה בעונש נושא תיק זה להעלות או להוריד.
71. הפסיקה קבעה כי תחושת הצדק וההגינות המשפטית עלולה להיפגע עקב אי העמדה לדין של גורמים בכירים מאלה שהועמדו לדין, גם אם לא נפל פגם בניהול ההליך ובהחלטות הפרקליטות. על פגיעה זו לבוא לידי ביטוי במישור גזר הדין. ראו דברים שנאמרו בע"פ 7621/14 אהרן גוטסדינר נ' מדינת ישראל, (נבו 1.3.2017), מפי כב' השופט (כתוארו אז) נ' הנדל:
- "הפגיעה בתחושות הצדק וההגינות המשפטית אכן מתעוררות. נראה שהגורמים הבכירים יותר לא הועמדו לדין...בחינת הפגיעה בתחושת הצדק, בנבדל מקיומה של אכיפה ברתנית על ידי התביעה, מבהירה את התמונה. אלה הם שני מישורים נפרדים החוסים תחת טענת ההגנה מן הצדק...בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה, תיתכן פגיעה בתחושת הצדק בהגשת כתב אישום רק כנגד חלק מהמעורבים, וזאת הגם שהדבר נעשה מתוך שיקולים מקצועיים וענייניים בלבד...אין צידוק מבחינת הדין והדוקטרינות של הגנה מן הצדק, במובן הרחב והצר, לזכות את המערערים מאחריהם בפלילים...שונים הדברים ביחס לעניין העונש. כאן, הפגיעה בתחושת הצדק דורשת פתיחות לשמיעת הטענה ואף לקבלתה במקרה המתאים ובמידה הראויה...כך דרכה של הגנה מן הצדק ביחס לעונש. אין בכוחה או אפילו באופייה להעניק פטור מלא. אף אין הכרח כי יקבע שאין להטיל עונש מסוים, דוגמת עונש מאסר בפועל. לפעמים, ההשפעה של הדוקטרינה תהיה במידת העונש...יש לבדוק את הטענות המסוימות של הגנה מן הצדק, לברר עד כמה הן בעלות עוצמה ובהתאם לערוך שקלול מחדש לעניין גזר הדין ביחס לכל מערער." (שם, פסקאות 47 - 49)
72. אשר לקשר בין טענת הגנה מן הצדק ותיקון 113 לחוק העונשין, קבע: "...בעוד שההתחשבות בנסיבות העבירה שאינן קשורות בביצועה, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, עשויה להשפיע רק על גזירת העונש בתוך המתחם שנקבע; החלת הגנה מן הצדק עשויה להשפיע אף על קביעת מתחם העונש עצמו, או ליתר דיוק, על נקודת ההתחלה ואף על נקודת הסוף של התוצאה העונשית" (שם, פסקה 50). ראו לעניין זה גם דנ"פ 5387/20 רפי רותם נ' מדינת ישראל (נבו 15.12.2021), שם נקבע כי הדוקטרינות של אכיפה ברתנית, שוויון בין נאשמים, אחידות הענישה או שיהוי קיצוני, שהתפתחו במסגרת ההגנה מן הצדק, הן עילות רלוונטיות גם לעניין העונש.
73. לכאורה צודקת ההגנה בטענתה שהעברין העיקרי לא עמד לדין. אלא שבנסיבות העניין אין מדובר באכיפה ברתנית של ממש, כזו שתוצאתה היא כי האחר (השותף לעבירה או מבצע העבירה הזהה), ממשיך להלך חופשי ורק הנאשם עומד לדין. בפרשת גוטסדינר הנ"ל הגורמים הבכירים לא הועמדו לדין והמשיכו בשגרת חייהם. לא כך אברג'יל. במסגרת פרשת 512 הוא שוה במעצר עד תום ההליכים מאז 2014, ועתה נוכח הרשעתו בשלושה מעשי רצח ועבירות חמורות נוספות, הוא צפוי להישפט למאסרי עולם (תפ"ח 15-07-24984, 19-04-31343 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח' (נבו 16.11.2021)). בנסיבות אלה עונש נוסף, ככל שהיה מקבל במסגרת ניהול תיק זה, לא היה מעלה או מוריד.
74. טענה דומה העלתה ההגנה בסיום פרשת התביעה. אני מפנה להחלטתי מיום 3.1.19, אשר ניתנה טרם הכרעת הדין בפרשת 512. קבעתי שם כי בחירת המאשימה להשהות את ניהול ההליך המקביל נגד אברג'יל עד



- לסיום ההליך בפרשת 512, אינה אפליה, אלא ניתוב נכון של משאביה לצד התחשבות בנאשם אשר מנהל תיק נוסף משמעותי. הנחתי כי אם יורשע אברג'יל בפרשת 512 יעדיפו הצדדים למצוא פתרון לסיום התיק המקביל ללא שמיעת הוכחות. לכן סברתי כי השהיית ניהול התיק המקביל לעת ההיא הייתה החלטה עניינית. על קביעה זו אני חוזרת עתה, לאחר הרשעת אברג'יל בעבירות החמורות שיוחסו לו, וביתר שאת.
75. לסיכום, האכיפה בתיק זה אמנם לא כללה את מחולל העבירה, אך זה ממילא ירצה מאסרי עולם. עונש נוסף מסוג של מאסר בפועל לא היה משנה דבר. לכל היותר "חסך" אברג'יל קנס כספי ורישום פלילי בעבירות כלכליות.
76. **אי העמדה לדין ואי החשדתם של מבצעי עבירות דומות** - במהלך חקירת הפרשה נחקרו מספר קבלנים אשר הודו כי ניהלו את עסקיהם באמצעות איש קש, עקב היותם פושטי רגל. למרות הודיתם, לא הוחשדו על ידי החוקר בביצוע כל עבירה וכמובן לא הועמדו לדין. בכך רואה ההגנה אפליה.
77. **איני מקבלת טענות אלה** היות והנסיבות בענייננו שונות. מהכרעת הדין עולה במפורש כי פינס ובלולו לא היו אנשי קש, ומעמדם בגן-רווה לא היה כמעמדם של אסתר צפריר או הייתם דגש. צפריר ונעמנה ניהלו בפועל את עסקיהם, אך רשמו אותם על שם אדם אחר אשר לא היה מעורב בניהול העסק ("קוף" בלשון הרחוב). קבעתי בהכרעת הדין כי בלולו ופינס היו שותפים פעילים בהקמת גן-רווה ובניהולה, הן בפעילויות החוקיות של בניית המיזמים והן בפעילויות הלא חוקיות, של הסוואת אברג'יל כבעל שליטה והזרמת כספים אליו ואל מקורביו, תוך ביצוע עבירות המס (ובמקרה של בלולו גם עבירת דיווח כוזב לבנק). פינס ובלולו גם עסקו בפועל בהקמת הקזינו ברומניה, אשר עשוי היה להשיא רווחים לגן-רווה וממנה לאברג'יל, מתוקף מעמדו כבעל שליטה. על כן מדובר בנסיבות אחרות לחלוטין וחמורות יותר מהדוגמאות אליהן הפנתה ההגנה.
78. בהקשר זה גם **איני מקבלת את טענת ב"כ פינס, לפיה היה פינס בבחינת מסייע לאברג'יל להשמיט הכנסות, כמשמעות מושג זה בסעיף 31 לחוק העונשין**. פינס היה מבצע עיקרי של עבירות המס נושא כתב האישום. העובדה שתוצאות מעשיו של פינס גם "סייעו" לאברג'יל להשמיט הכנסות, אינה רלוונטית נוכח חלקו המרכזי במעשים. אזכיר כי פינס קיבל טובות הנאה שונות, כולל חלק מכספי הסינים, וגם סך של 235,000 ש"ח דרך החו"ז ששימשו לרכישת דירה.
79. **חלופי הזמן** - אכן מדובר בהליך שנחקר ונוהל עת לא קצרה. החקירה נפתחה כחקירה סמויה בשנת 2012. בשנת 2013 כאשר ביקשה היחידה החוקרת לבצע מעצרים, עזב יאיר ביטון את הארץ ולא חזר עד אפריל 2014. בשנה זו גם הוסגר אברג'יל ממעצרו בארה"ב. אז חודשה החקירה וכתב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2015. פרשת ההוכחות החלה בינואר 2017 ונשמעה אחת לשבוע במשך שלוש שנים (העידו 130 עדי תביעה, מספר עדי הגנה, הוגשו קרוב ל-2000 מוצגים ופרוטוקול הדיונים משתרע על פני יותר מ-5000 עמודים). ישיבת ההוכחות האחרונה התקיימה ב-3/20. הגשת כל הסיכומים ארכה כשנה (בין היתר בשל הקשיים שהציבה לסניגורים מגפת הקורונה). ישיבת הסיכומים האחרונה התקיימה ב-3/21 והכרעת הדין ניתנה כעבור 5 חודשים ב-10.8.21.
80. בע"פ 2103/07 אביו הורוביץ נ' מדינת ישראל, פסקאות 336 - 337 (נבו 31.12.2008) נקבע כי בשקילת העונש יש מקום להתחשב בחלופי הזמן ובהתארכות ההליכים, אם הנאשם לא גרם לכך בעצמו. היקף ההתחשבות תלוי בנסיבות, כגון הסיבה להתארכות ההליך, התנהלות הצדדים והנזקים שנגרמו לנאשם בשל העיכוב, כולל נזקים רגשיים, משפחתיים וממוניים. בנוסף יובא בחשבון היחס הראוי בין האינטרס הציבורי בניהול הליך יעיל לבין אינטרסים ציבוריים אחרים, גם אם נקודת האיזון ביניהם משתנה בשל חלופי הזמן. רק במקרים קיצוניים בהם מדובר בהימשכות הליכים משמעותית ולא מוצדקת, ובשים לב ליתר הנסיבות, יהא מקום לפטור נאשם מעונש מאסר בפועל.



81. בעניין הורוביץ הנ"ל נמשך ההליך אחת עשרה שנה, כששלוש וחצי שנים מתוכו המתינו הצדדים להכרעת דין אחרי הגשת הסיכומים. נסיבות המקרה שלנו שונות. התארכות החקירה הוסברה על ידי המאשימה בעזיבתו של יאיר ביטון את הארץ לתקופה ארוכה. כתב האישום הוגש תקופה סבירה אחרי סיום החקירה. ההליך המשפטי נוהל כאמור משבוע לשבוע ובהינתן שמדובר בנאשמים שאינם עצורים, ובתיקים הנוספים שהיה על הח"מ לשמוע, מדובר בקצב סביר. הכרעת הדין ניתנה כחמישה חודשים לאחר תום פרשת הסיכומים.
82. מדובר בתיק מורכב, ולא ראיתי כיצד ניתן היה לקדמו הרבה יותר ממה שנעשה בפועל. ראו בהקשר זה דברים שנאמרו בע"פ 1408/18 מדינת ישראל נ' אברהם בן דרור, פסקה 51 (נבו 21.8.2018) לענין מורכבותם של תיקים כלכליים: "יש לתת משמעות לכך שחלף זמן רב מאד מאז בוצעו העבירות. שיקול זה לבדו לא מספיק, בהתחשב במורכבותן והיקפן של חקירות כלכליות ובקושי הכרוך בחשיפתם של מעשי העבירה שעליהם הן נסבות, גורמים המובילים בהכרח להתמשכות הזמן...אולם, לא ניתן להתעלם משיקול זה."
83. זאת ועוד, על מנת שלא לגרום נזק מיותר לנאשמים, אפשרתי להם להעדר משיבות בית המשפט לפי שיקול דעתם, אף ללא בקשה אלא בהודעה בלבד. היו נאשמים שעשו שימוש רב באפשרות זו והיו שלא. אבל הרשות להעדר מדיונים שלא היו רלוונטיים עבורם, הייתה קיימת.
84. על כן, בבחינת הנזק שנגרם לנאשמים מהימשכות ההליך, מול האינטרס הציבורי שבהבאת נאשמים לדין, ובשים לב להתנהלות התביעה ובית המשפט בתיק מורכב זה, **אתן משקל מה לחלוף הזמן בשיקולי הענישה אך לא מעבר לכך, למעט הסנקציה הכספית, אשר תביא בחשבון את עיכוב רכושו של בלולו עת ארוכה, בצו חילוט זמני.**
85. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש לנאשם 1 בין 20 - 30 חודשי מאסר ולנאשם 2 בין 24 - 36 חודשי מאסר.
86. הסיגורים טוענים למתחמי ענישה נמוכים, שהרף התחתון שלהם הוא מאסר על תנאי והעליון מאסר לריצוי בעבודות שירות. נטען כי גן-רווה אינה פעילה וממילא לא ניתן לקנוס אותה.

מתחם המאסר לאישום הראשון (הכולל גם את האישום הרביעי ביחס לפינס)

87. בשים לב לכלל השיקולים שמנתי, מידת הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים ועמדת הפסיקה במקרים דומים, תוך מתן משקל מה לשיקולים שעניינם הגנה מן הצדק, **אני קובעת מתחם עונש הולם לאישום הראשון לשני הנאשמים בין 10 - 20 חודשי מאסר.** בקביעת המתחם הבאתי בחשבון כי בלולו הורשע גם בעבירה לפי חוק איסור הלבנת הון ממנה זוכה פינס, ופינס הורשע גם בעבירות מס נוספות בשווי 3,000,000 ₪ מהן זוכה בלולו, ולכך כי מדובר ברובן בהוצאות אמיתיות של גן-רווה על עבודת הפועלים הסינים.
88. אשר לחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות, מדובר במעורבות שווה. כעולה מהכרעת הדין, בלולו היה הבעלים של גן-רווה, ובמעמדו זה אפשר את ביצוען ואף היה שותף מלא בעבירות העיקריות (למעט כספי הסינים). פינס, הגם שלא היה שותף בגן-רווה, שימש כמבצע עיקרי בכל העבירות.

הרף בתוך המתחם

89. המאשימה עתרה למקם את עונשם של שני הנאשמים באמצע המתחם, עקב אי נטילת אחריות וניהול ההליך המשפטי תוך מסירת גרסה שקרית.
90. ב"כ פינס עתר להביא במסגרת השיקולים לקולא את עברו הנקי, את הנזקים שנגרמו לפינס ובני משפחתו בעקבות הפרשה: חייו המקצועיים נעצרו למשך שנים ונחסמה פעילותו בבנקים, מה שהרע עוד יותר את מצבו הכלכלי. הפרסומים ביישו את בני משפחתו, גרמו למשבר משפחתי קשה וכלי הרכב של בנותיו חולטו. עוד עתר לשיקול לקולא את הסרת המחדלים מול רשויות המס. פינס גם שילם את החיוב האישי שהושת עליו בגין כספי



הח"ז, למרות שנקבע כי מדובר בהכנסות של אברג'יל. הוא עמד על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (כ-10 שנים) ועל כך שאם היה ההליך מתנהל בבית משפט שלום, משכו היה קצר משמעותית. לכן עתר למקם אותו בתחתית המתחם, ולהסתפק במאסר על תנאי וקנס מינימלי עקב המצב הכלכלי הקשה אליו נקלע מפאת התארכות ההליך.

91. ב"כ בלולו הדגיש את הנזק שיגרם לו בעקבות ריצוי מאסר בפועל מפאת גילו (60 שנה) ומצבו הרפואי הגורם לו סבל רב. כן עמד על הקלון שדבק בו והכתים את שמו הטוב עקב הפרסומים לאורך כל שנות ניהול ההליך, העדר היכולת לעבוד שנים רבות והנזק הכלכלי הנרחב שנבע מתפיסת רכושו משך 6 שנים. בלולו הגיע להסדר מס מול פקיד השומה ופרע את חובו, כולל בגין דמי שכירות כלי הרכב בשלמה סיקסט וחכירת רכביה של ליאת אברג'יל, כך שכל החובות מול שלטונות המס הוסדרו. הוא עתר לשקול את חלוף הזמן מאז החלה הפרשה לפני למעלה מעשור והיעדר עבר פלילי.

92. גם הוא עתר למקם את העונש בתחתית המתחם להסתפק במאסר על תנאי ולהימנע מחילוט, שכן עסקין בחברה עסקית שבנתה בסופו של יום מיזמים (לא רק עבור ב. יאיר) ולא בחברת קש במובן הרגיל של המילה. בנוסף עתר ב"כ בלולו שלא לגזור עליו קנס, נוכח ההפסדים הכלכליים המשמעותיים שכבר נגרמו לו במהלך השנים בהן היה רכוש תפוס על ידי שלטונות המס, בהליך שהסתיים בסופו של יום בסכום שומה של 0 (מפנה לע"מ 17-10-18315).

93. שניהם עתרו לשקול לקולא את הזיכוי מסעיפי האישום העיקריים, והקושי הכרוך בניהול הליך משפטי ארוך וקשה.

94. אשר לגן-רווה היא אינה פעילה ועל כן לא ניתן לקנוס אותה.

95. **בקביעת הרף בתוך המתחם** שקלתי לקולא את עברם הנקי של הנאשמים, את מצבו הרפואי המורכב של בלולו, את הסרת המחדל על ידי שניהם ואת הצורך לנהל הליך ארוך ויקר שבסופו זוכו הנאשמים מהעבירות המרכזיות והחמורות יותר שיוחסו להם, כמו גם את הנזקים שנגרמו להם בגין ההליך.

96. לצד שיקולים אלה לקולא, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשמים גם הורשעו בעבירות שאינן קלות ערך. שיקול משמעותי לחומרה הוא שתזת ההגנה הבסיסית שנשמעה מפי הנאשמים לאורך כל ההליך, בדבר העדר כל קשר בין גן-רווה לבין אברג'יל וחבורתו היתה בדויה, והולידה גרסאות שקריות של הנאשמים לבית משפט זה וגם במסגרת התביעה האזרחית של חברת ההשכרה. מסירת הגרסאות השקריות הללו מלמדת על אי נטילת אחריות.

97. **למרות כל זאת, ונוכח הזיכוי מחלק עיקרי של העבירות והצורך לנהל משפט ארוך כדי להביא לכך, העדפתי את צד הקולא, והחלטתי להשית על הנאשמים עונש ברף התחתון של המתחם.**

הקנס

98. המאשימה עתרה להשית על נאשם 1 קנס כספי בסך שבין 150,000 - 300,000 ₪, נוכח סכום החשבוניות הכוזבות של הסינים (למעלה מ-3 מיליון ₪) ושווי המרמה בדיווח הכוזב בחו"ז ויתר ההוצאות (כ-2 מיליון ₪). על נאשם 2 עתרה להשית קנס כספי שבין 250,000 - 400,000 ₪, בשים לב להיקף הלבנת ההון, אופייה ומשכה ולעבירות הנלוות של רישום כוזב ועבירות מס בהיקף של יותר ממיליון וחצי ₪. על נאשמת 4 עתרה להשית קנס כספי בסך 250,000 ₪.

99. הסיגורים עתרו להימנע מהטלת קנס כספי, נוכח הנזקים הכלכליים שנגרמו לנאשמים בגין ההליך שממנו זוכו בחלקו.

100. בכל הקשור להטלת קנסות על עברייני מס, הובהר לא אחת בפסיקה כי: "לצד הטלת עונשי מאסר



בעבירות כלכליות ישנה חשיבות רבה לפגיעה בכיסו של העבריין שהורשע בעבירות כלכליות, שכן למען "התפתחו" של כס זה בוצעו העבירות לכתחילה. מכאן, שכלל על הקנס להיות גבוה יותר מכפי הסכום שגרף העבריין, או התכוון לגרוף, לכיסו, שאחרת נמצאנו אך משיבים את פירות העבירה אך ללא עונש של ממש. כמובן, גם בהקשר זה יש להביא בחשבון שיקולים שונים דוגמת מצבו הכלכלי של העבריין, הרווח שהניבו לו מעשי העבירה, מתן האפשרות לו לשוב ולהשתקם, ועוד." (ע"פ 2103/07 אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 342 (נבו 31.12.2008)).

101. בשקילת הקנס אביא בחשבון את מכלול הנימוקים שפורטו לעניין העונש, כולל הסרת המחדל.

החילוט

102. המאשימה עתרה לחלט את כל רכושו התפוס של בלולו בסך 11,990,896 ₪ (כסף מזומן, זכויות במקרקעין ושווי כלי רכב), שהוא כ-11% מהונו המוערך ב-100,000,000 ₪. ב"כ המאשימה טען כי שווי הלבנת ההון עומד על 70 מיליון ₪, שהוא הסכום הכולל שהופקד בחשבונות גן-רווה. הוא הסביר כי השימוש בכספים למימון צרכיו של ראש ארגון פשיעה וחבורתו (כולל הלוואות ללא בטוחות לבניית קזינו), מעצים את חומרת עבירת הלבנת ההון.

103. **איני מקבלת טיעון זה**, ככל שהוא מבקש להשוות בין חילוט מכח עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק

איסור הלבנת הון, לחילוט מכח עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק. ההבדל בין שני הסעיפים מצדיק התייחסות שונה ביחס להיקף החילוט ממספר טעמים. **ראשית**, הכספים שהתקבלו בחשבונות גן-רווה אינם "רכוש אסור", נוכח זיכוי הנאשמים מעבירת המקור של קבלת דבר במרמה ולכן גם מעבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון. גם אם פורמאלית הדיווח הכוזב מכתים כל שקל שעבר בחשבונותיה של גן-רווה, בהיותו רכוש שנעברה בו עבירה לפי סעיף 21(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, מעשית יש לזכור כי גן-רווה בנתה בפועל את מיזמי הבניה של ב. יאיר ושל אאורה, אותם קיבלה כדין, וברוב המכריע של הסכומים נעשה שימוש לצורך הבניה. הסכומים שהועברו לאברג'יל ומקורביו מהווים אחוזים בודדים מהמכלול.

104. שנתעברה בו עבירה לפי סעיף 21(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, מעשית יש לזכור כי גן-רווה בנתה בפועל את מיזמי הבניה של ב. יאיר ושל אאורה, אותם קיבלה כדין, וברוב המכריע של הסכומים נעשה שימוש לצורך הבניה. הסכומים שהועברו לאברג'יל ומקורביו מהווים אחוזים בודדים מהמכלול.

105. **שנית**, עונש המאסר לצד עבירה לפי סעיף 3(ב) הוא מחצית העונש הקבוע לצד עבירה לפי סעיף 3(א), ומכאן שגם סעד החילוט צריך להיות קל יותר.

106. **לבסוף** אפנה לפסקי הדין שצוטטו על ידי לעיל, בסקירת הפסיקה בעבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, שם סכומי החילוט לא נגזרו מהסכומים שהופקדו בחשבונות הבנק, אלא מרווחי הנאשמים.

107. אפנה גם לעמדת הפסיקה לפיה בהיות החילוט סנקציה עונשית, מדובר בעניין מובהק של שיקול דעת, הנגזר מהיקף העבירה, אופייה ושיקולים נוספים הקשורים בנאשם המסוים (ת"פ 53062-12-15 מדינת ישראל נגד הורברג (נבו 17.5.2016), ע"פ 3395/06 מאיר כהן נ' מדינת ישראל (נבו 30.4.2007), ע"פ 7646/07 אייל (ירון) כהן נ' מדינת ישראל (נבו 20.12.2007)).

108. זה המקום להזכיר את הנזקים שנגרמו לבלולו בשל ניהול ההליך, אשר ממנו זוכה בחלקים משמעותיים. בעניין הנזקים הוגשה חוות דעת מטעם ההגנה, ונחקרו רואה החשבון של בלולו, עורך הדין שייצג אותו בעסקי הנדל"ן ושותפו העסקי (ע"פ 1 - ע"פ 3). לא מצאתי מקום להכריע בשאלה כמה **בדיוק** הפסיד בלולו מתפיסת רכושו לאורך ניהול ההליך, הן מהטעם שלא הובאו ראיות מספיקות לצורך כימות הנזק, והן מהטעם שבסופו של יום בלולו כן הורשע בחלק מהעבירות שיוחסו לו ובהן כפר, כולל עבירה של דיווח כוזב לבנקים כדי להסתיר את אברג'יל כנהנה בחשבונות גן-רווה. כך שחלק מהנזק נגרם באשמתו. מה שברור הוא שההליך הארוך במהלכו הוקפאו נכסיו, פגע בבלולו ושותפיו מבחינה כלכלית, עיכב מכירת חלק מהנכסים, עיכב פיתוח של אחרים ואילץ את בלולו ושותפיו לנקוט מהלכים הפסדיים. כל אלה יובאו במסגרת שיקולי בקביעת



סכום החילוט, כמו גם תקופות המאסר שיושטו על הנאשמים.

אישום שני (נאשם 1) - אי מסירת מידע - לפי סעיף 346(א)(3) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי

109. הערכים המוגנים בעבירה זו הם אמון הציבור בבתי המשפט ובהסדר פשיטת הרגל והשוויון בחלוקה בין הנושים.

110. פינס הורשע על פי הודאתו בכך שלא דיווח לנאמן על הכנסות טובות הנאה שקיבל מחוות סוסים נועם, בסך 33,000 ₪ ומכספי הפועלים הסינים בסך כמה אלפי ₪, אותם שלשל לכיסו מידי חודש במשך 18 חודשים. מדובר בסכומים לא גבוהים, ולכן **מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה**.

111. מסקירת מאגרי הפסיקה עולה כי הנטייה היא שלא להגיש כתבי אישום בעבירה זו, אלא במקרים בודדים ולצד עבירות אחרות. ראו למשל תפ"ח (ב"ש) 3767-03-15 מדינת ישראל נ' מיכאל פרץ (נבו 17.11.2020), שם ציטט בית המשפט המחוזי בבאר שבע את עדותו של נציג כונס הנכסים הרשמי, לפיה אין נוהגים להגיש כתבי אישום בעבירות כאלה, למעט מקרים ספורים וחריגים של קבלת דבר במרמה בסדר גודל של מיליונים ותרמית של צדדים שלישיים. נוכחנו בכך במסגרת ניהול ההליך, כאשר קבלתי משנה אחרים נחקרו בפרשה והודו בניהול עסקים באמצעות אחר, עקב הליכי פשיטת רגל נגדם. ההגנה הלינה על כך שקבלנים אלה לא הוחשדו בעבירות על פקודת פשיטת הרגל או על סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון. נוהג זה יובא על ידי בחשבון במסגרת שקילת העונש בעבירה זו.

112. על כן, נוכח מיעוט המקרים בהם ננקטו הליכים פליליים בגין עבירות אלה, המלמדים על עמדת הרשות ביחס אליה, אקבע מתחם עונש הולם הנע **בין מאסר על תנאי לחודשי מאסר ספורים** שיכול שיבוצעו בעבודות שירות. בגין מכלול השיקולים שפורטו לעיל, גם כאן יעמוד עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

אישום שלישי (נאשם 1) - דו"ח וידיעות לא נכונים - לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה

113. הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות המס הם השמירה על הקופה הציבורית, החלוקה השווה של נטל המס על כלל הציבור והשמירה על הסדר הציבורי בדיווחי אמת לרשויות המדינה. פינס הורשע על פי הודאתו בעבירה אחת של מסירת דו"ח וידיעות לא נכונים, בכך שבשנת 2013 קיבל טובות הנאה מחוות סוסים נועם, בסכום כולל של 33,000 ₪ ורשם הכנסה זו בחסר ללא הצדק סביר. בנסיבות אלה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה**.

114. מסקירת הפסיקה הנוהגת עולה כי במרבית המקרים עבירה זו אינה עומדת לבדה, אלא לצד עבירות נוספות. מתחמי העונש והעונשים הנפסקים בתיקים אלה משתנים ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבות, ובפרט בהתאם להיקף הכספי של העבירות. במקרים בהם הוגשו כתבי אישום בעבירת דו"ח וידיעות לא נכונים לבדה, מדובר היה בנסיבות חמורות מאלה שבענייננו.

115. ת"פ (רחובות) 4430/99 מדינת ישראל נ' מנחם צבי פישמן (נבו 2.5.2002) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם באחת-עשרה עבירות של מסירת דו"ח וידיעות לא נכונים, בכך שהשכירו מספר מבנים שבבעלותם ורשמו בחוזי השכירות סכומים נמוכים מאלה ששולמו להם, בסך נומינלי של כ-45,000 ₪. נשקלו לחומרה שנות המס הרבות בהן בוצעו העבירות ואי הסרת המחדל, ולקולא, חלוקה הזמן מאז ביצוע. נגזרו עליהם **2 ו-4 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסרים מותנים וקנסות בגובה 200,000 ו-300,000 ₪.

116. רע"פ 3153/06 אפנדי בוטרשווילי נ' מדינת ישראל (נבו 23.4.2006) - המבקש הורשע על פי הודאתו בחמש עבירות של עריכת דו"ח מס לא נכון ללא הצדק סביר, בכך שנמנע מלדווח על הכנסותיו מחנות



מכולת בהיקף של 3 מיליון ₪. נגזרו עליו בבית משפט השלום 18 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי וקנס בסך 50,000 ש"ח. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו ומפאת גילו (64 שנים), הסרת המחדל וסגירת העסק, הומתק עונשו והועמד על **8 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

117. ת"פ (ב"ש) 15420-12-12 מדינת ישראל נ' סלומון אלקים (נבו 4.12.2014) - הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות של דו"ח וידיעות לא נכונים, בסך 10 מיליון ₪. נקבע מתחם ענישה **בין 6 - 18 חודשי מאסר** ונגזרו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ והתחייבות כספית.

118. ת"פ (כ"ס) 20751-07-11 מדינת ישראל נ' איל פרוילינגר (נבו 5.3.2012) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר סגור בביצוע 13 עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח ומסירת ידיעה לא נכונה ללא הצדק סביר בין השנים 2001 - 2005, בכך שהקטין מלאכותית כרואה חשבון, יתרות חובה של לקוחותיו - בעלי מניות בחברות שבבעלותם. נגזרו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי וקנס בסך 250,000 ₪.

119. נוכח הפגיעה הנמוכה בערכים המוגנים ועמדת הפסיקה, אני קובעת מתחם ענישה של **מאסר על תנאי עד 2 חודשי מאסר** שניתן לריצוי בעבודות שירות. אשר לרף בתוך המתחם - בגין מכלול השיקולים שפורטו לעיל, הרף הנמוך של החומרה באישום זה והודייתו של הנאשם, ימוקם העונש ברף התחתון של המתחם.

אישום רביעי (נאשם 1 ונאשמת 4) - נדון במסגרת האישום הראשון.

אישום שישי (נאשם 2) - החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים

120. בלולו הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני, בכך שהחזיק סם מסוכן לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל 56.43 גר', באולמי הרודיון. היות ובלולו עושה כיום שימוש בקנבוס לצרכים רפואיים ויתר הנסיבות, עתרה המאשימה להטלת מאסר על תנאי על כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

121. בהתאם להוראת סעיף 7(ג1) לפקודת הסמים, עבירה של החזקה או שימוש בקנבוס לצריכה עצמית המבוצעת בפעם הראשונה, יראו אותה כעבירת קנס מיוחדת ויחולו לגביה סדרי הדין הקבועים בפרק ז'1 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982. בהיעדר עבר פלילי לבלולו, אשית עליו קנס כספי במסגרת הקנס הכולל.

122. **לאחר שקבעתי מתחם נפרד לכל אירוע, ייגזר על ידי עונש כולל לכל האירועים בהם הורשעו הנאשמים, בכלל האישומים נגדם, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין.**

123. בשים לב לכל השיקולים אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. מאסר בפועל למשך 11 חודשים, ממנו ינוכו ימי המעצר.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה מסוג עוון.



ד. קנס כספי בסך 40,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 2:

- א. מאסר בפועל למשך 11 חודשים, ממנו ינוכו ימי המעצר.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, מסוג פשע.
- ג. קנס כספי בסך 40,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו.
- ד. אני מורה על חילוט בסך 500,000 ₪ מרכושו התפוס.

נאשמת 4

קנס כספי בסך 20,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון

ניתנה והודעה היום ד' אדר ב' תשפ"ב, 07/03/2022 במעמד הנוכחים.

טלי חיימוביץ, שופטת

|